

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Dufka a přísedících Věry Kadlecové a Marty Řepkové v hlavním líčení konaném dne 25. června 2019 v Brně

takto:

Obžalovaný

L. H., narozený XXXXX, XXXXX, trvale bytem XXXXX, nyní bytem XXXXX (adresa pro účely doručování),

je vinen, že

- 1) koncem července roku 2015** v Brně, na Brněnské přehradě, v zátocce Rakovec, ve vodě přes plavky osahával na přirození nezletilého **XXXXX**, nar. XXXXX, a tohoto jednání se dopustil přesto, že znal jeho věk,
- 2) koncem července roku 2015**, v nočních hodinách, ve svém bytě XXXXX, v posteli přes oblečení osahával po těle a na přirození nezletilého **XXXXX**, nar. XXXXX, a tohoto jednání se dopustil přesto, že znal jeho věk,
- 3) v blíže nezjištěné době od února 2018 do března 2018** v Brně, v několika případech zval nezletilého **XXXXX**, nar. XXXXX, do svého bydliště XXXXX, s tím, že by ho chtěl osahávat, že se mu to líbí, a nejméně v jednom případě jej odvezl autem do blízkosti svého bydliště XXXXX, kde nezletilému sdělil, že ho chce osahávat a ať jde s ním domů, na což nezletilý reagoval tak, že už musí jít domů, odmítl s ním jít do bytu a z auta odešel a odjel domů, přičemž tohoto jednání se dopustil přesto, že znal jeho věk,

tedy

v bodech 1) a 2)

- jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let,

v bodě 3)

- pokusil se jiným způsobem pohlavně zneužít dítě mladší patnácti let, když tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání skutku nedošlo,

v bodech 1), 2)

- ohrozil rozumový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu.

v bodě 3)

- ohrozil rozumový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu.

Tím spáchal

v bodech 1) a 2)

- zločin pohlavní zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku,

v bodě 3)

- zločin pohlavní zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku,

v bodech 1), 2)

- přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku,

v bodě 3)

- přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

14 (čtrnácti) měsíců.

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání

4 (čtyř) roků.

Podle § 99 odstavec 2 písmeno a), odstavec 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě.

Odůvodnění:

1. Z dokazování provedeného u hlavního líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak byl popsán ve výroku tohoto rozsudku, a to především na základě výpovědi nezletilého XXXXX a svědků L.XXXXX a J.L., znaleckých posudků, jakož i dalších ve věci provedených důkazů. Oproti podané obžalobě soud upravil popis skutku tak, jak vyplynulo z provedeného dokazování zejména stran konkretizace období spáchání trestné činnosti v bodech 1) a 2) a průběhu skutku pod bodem 3).

Shodu s prvopisem potvrzuje Blažena Lapčíková

2. **Obžalovaný L. H.** v hlavním líčení popřel, že by se skutku dopustil. Ke své osobě uvedl, že bydlí 9 let na adrese XXXXX se svou manželkou. V bytě bydlel i pan L., který měl svůj pokoj, obžalovaný s manželkou měli druhý pokoj. S L. mají konflikty, jelikož mu obžalovaný dělal naschvály, L. pak na obžalovaného udělal nějaké podvody. Obžalovaný pracuje jako XXXXX s příjmem okolo XXXXX Kč čistého. K věci blíže uvedl, že XXXXX zná od roku 2005 přes jeho matku, se kterou bydleli jako partneři ve XXXXX asi půl roku. V roce 2006 odešel a bydlel sám, dále se však vídali v podstatě každý druhý den až do roku 2007, kdy se seznámil se současnou manželkou. Od té doby se potkávali méně, jelikož manželce se to nelíbilo a na XXXXX nadávala. Na paní XXXXX nemůže zapomenout a XXXXX bral jako svého syna, vlastní dítě nemá. Chodili za ním do XXXXX, nebo šli ven. Od roku 2007 vídal XXXXX tak 1x za měsíc. **K bodu 1)** uvedl, že koncem července 2015, kdy bylo XXXXX 11 let, bylo to po jeho narozeninách, skutečně byli na přehradě na XXXXX i s jeho manželkou I., byli zde asi 4 hodiny během odpoledne, byl s ním sám ve vodě, ale není pravda, že by mu sahal na přirození, není si toho vědom, chytl ho jen za ramena. **K bodu 2)** uvedl, že po přehradě šli i s XXXXX k obžalovanému domů, vrátili se kolem sedmé večer a XXXXX u nich spal, bylo to domluveno s jeho matkou. Spal zde pouze jednou, jinak u nich běžně býval přes den, manželce se to nelíbilo, ale vždy to překousla. Spali na manželské posteli tak, že obžalovaný ležel na kraji, uprostřed ležela manželka a na druhém kraji XXXXX. Manželka si nepřála, aby XXXXX ležel vedle obžalovaného. Ten večer s manželkou nic nebylo, jelikož měla své dny, to věděl, už na koupališti, ale i přesto se o něco pokoušel, vždy to tak dělá, nakonec se pouze osahávali. Je možné, že obžalovaný v noci hladil manželku a ruka mu mohla sjet na XXXXX, že si mohl myslet, že ho osahává, je možné, že se to stalo omylem, ale obžalovaný se věnoval manželce a není možné, že by XXXXX sahal na přirození. Mohlo se to stát omylem, přesně si to nepamatuje, ale spíše si myslí, že mu ruka nesjela. Měl s tím v minulosti problémy, byl za to odsouzen, ale je vyléčen. Manželce je 46 let, byla na XXXXX a jeho matku alergická, tak setkávání musel utnout. XXXXX vždycky chtěl, aby mu za to, že si ho bral, něco koupil, a manželce se to nelíbilo. Manželka ví o jeho minulosti, a proto mu řekla, že není dobré, aby se s XXXXX stýkal a že to musí ukončit, což udělal. **K bodu 3)** obžalovaný uvedl, že od té přehradě se vídali jednou za měsíc do roku 2017, buď za ním přišel do XXXXX, několikrát přišel i s matkou a sestrou, ale dlouho se nezdrželi, jelikož obžalovaný byl v práci. Od roku 2017 se viděli jen asi 3x v XXXXX. Když věděl, že za ním má přijít manželka, řekl jim, ať jdou pryč. V únoru a březnu 2018 se vídali asi 2x do měsíce, bral si XXXXX, když potřeboval něco kvůli autu, rozvážet letáky, nebo dal XXXXX tablet, jelikož si rád hrál. Málokdy jeli domů, jezdili přímo do garáže, která je 5 minut od domu. Zval XXXXX k sobě domů, ale on nechtěl, tak ho zavezl zpět k němu domů. V roce 2018 u nich jednou byl, a podruhé již nechtěl. Neví proč. Když u nich byl, manželka byla v práci. Vyzvedával XXXXX doma, volal jeho matce, na XXXXX neměl číslo. XXXXX neříkal, že ho chce osahávat, ani mu nic takového nepsal. Líbí se mu osahávat kluky, ale musí být starší 15 let. XXXXX bylo 14, ale vypadá starší. XXXXX odpovídá tomu, co se mu líbí, ale nedovolil by si XXXXX osahávat, to by si raději podal inzerát, jak to dělává.
3. Dále obžalovaný uvedl, že XXXXX říkal v jeho asi 10 letech, že se mu líbí kluci, jako je on, a XXXXX ví, že za to byl v minulosti odsouzen. Manželka mu stačí, ale potřebuje nějaké zpestření. Ženy ho vzrušují taky od těch 15 let, ale maximálně do 30 let, to je jeho hranice. Kdyby měl 2 000 Kč na rozvod, už by byl rozvedený a manželku vyměnil. XXXXX po něm naposledy chtěl, aby mu obžalovaný koupil nějakou hru za 1 500 Kč, domluvili se, že mu to obžalovaný koupí. Kupoval mu dárky k Vánocům a narozeninám. Nechtěl za to nic na oplátku. Když něco potřeboval, tak to obžalovaný pro něj udělal. Asi 3x po něm XXXXX chtěl peníze. Obžalovaný byl naposledy odsouzen v roce 1994, za pohlavní zneužití byl odsouzen 3x, byl ve vězení, jelikož nedodržel podmínku, následně měl ústavní léčbu, která skončila v roce 2001. Pokračovala léčba ambulantní, v roce 2012 ji soud ukončil, jelikož tam chodil, aniž by bral léky a nemělo to dále cenu. Obžalovaný se cítí v pořádku.

4. Ve smyslu § 102 odst. 2 tr. řádu byla čtena výpověď **nezletilého XXXXX** z 25. 4. 2018 (č. l. 38-48), který za přítomnosti soudce vypověděl, že obžalovaného zná asi 13 roků od mamky, ví, kde bydlí, byl u něj vícekrát, když byl menší, a asi 2x i nedávno. Bydlí s I.. Obžalovaný věděl, kolik je mu let, ptal se ho na to několikrát a zná ho od mala. Vídali se spolu někdy denně, někdy týdně, občas na něj čekal obžalovaný před školou, někdy přijel k nim domů. S obžalovaným se už nebaví, jelikož po něm pořád něco chtěl, a mamka i teta mu řekli, ať se s ním nebaví, protože měl osahávat děti. Nezletilého chtěl také osahávat, bylo to asi před měsícem nebo dvěma, odvezl ho k sobě domů a řekl mu, že I. není doma, a že ho chce osahávat, to nezletilý odmítl a odešel. Obžalovaný mu také psal SMS, že mu za to něco dá. Zablokoval si ho proto v kontaktech. Jednou po něm také chtěl, aby domluvil kamaráda z ubytovny na osahávání, že by mu za to zaplatil. SMS zprávy měl v mobilu, ten mu ale někdo ukradl. Naposledy se viděli asi před dvěma měsíci, čekával před ubytovnou, kde nezletilý žije. Když byl menší, asi v 1. nebo 2. třídě, spal u obžalovaného, spali na velké posteli, mezi nimi spala I., najednou byl obžalovaný uprostřed a osahával ho. Stalo se to jednou nebo dvakrát. Nezletilý spal, a najednou cítil, jak na něj někdo sahá po břichu až dolů, mezi břicho a nohu, neví, jak se tomu říká, používá to na malou stranu, jakože s tím jde na záchod. Poté to trochu bolelo. Bylo to přes oblečení, trvalo to 10-20 minut. Myslí si, že I. v tu dobu spala. Bylo to v noci a byla tma. Osahával ho také den předtím na koupališti, řekl mu, že ho odnese do velké vody, donesl ho do půlky a tam ho osahával přes plavky. Předtím mu říkal, že mu nabije kredit, což následně udělal. Nikdy po něm obžalovaný ale nechtěl, aby ho také osahával. Naposledy, když mu řekl, že to nechce, tak obžalovaný jen řekl, že to nemá nikde říkat, že mu dá nějakou odměnu. Z obžalovaného strach nemá, nebyl na něj zlý, ale bojí se, aby ho znovu neosahával.
5. **Nezletilý XXXXX XXXXX** byl též vyslechnut v hlavním líčení dne 16. 5. 2019, přičemž vypověděl, že mu je XXXXX let, chodí do XXXXX. Obžalovaného zná od mamky, byl to asi její kamarád, říkal mu I., nepamatuje si, zda s nimi někdy bydlel. Vídali se do doby, než se začala věc řešit u policie, poté ho jednou náhodně viděl v XXXXX, nemluvili spolu. U obžalovaného doma byl, nepamatuje si přesně, jak často tam chodili, byli tam s mamkou, předtím tam s mamkou i přespali. Když byly prázdniny, přijel pro něj i s I., to byl menší, bylo mu tak 6 let, a bral si ho do Brna. Byli spolu i na koupališti a také jednou na přehradě, byli i s I., ta se moc nekoupala, obžalovaný ho učil plavat, vzal ho do ruk a po vodě s ním plul a ukazoval mu, jak se plave. Vzal ho do náruče a držel ho ve vodě, držel ho za břicho, šel od břicha dolů, a držel ho i mezi nohama, ale pustil ho, protože řekl, že chce jít ven. Ví, co je penis, a je si jistý, že ho držel na penisu, bylo to přes plavky, měl na sobě trenky. Ucítil to, a řekl obžalovanému, ať ho pustí, pustil ho hned. Bylo mu to nepříjemné, proto chtěl, aby ho pustil. Kdyby ho obžalovaný nechytil za penis, asi by se dál nechal učit plavat. Důvodem proč nechtěl, bylo právě to, že mu sahal na přirození. Držel ho tam zespodu dlaní, on ležel na břichu na vodě, stiskl ho jen trošku, ale cítil to. **K bodu 2)** uvedl, že po té přehradě jel domů, to už bydleli na ubytovně, po přehradě k němu domů nešel. Byli i na koupališti někde v Brně, to bylo dříve než přehrada, a po tomto koupališti u nich spal, to mu bylo asi 8-9 let. Na koupališti si nevzpomíná, že by na něj sahal. Po koupališti šli k nim do bytu i s I., bydlel tam ještě nějaký chlap ve druhém pokoji. Spal tam, ležel na kraji, vedle něj po pravé ruce I. a vedle ní obžalovaný. V noci cítil, že mu obžalovaný šahá na penis přes trenky, najednou byl obžalovaný uprostřed a I. na kraji. Probudilo ho to, sedl si na postel, řekl mu, ať ho nechá, on řekl, že dobrý a nechal toho. Trvalo to asi minutu od chvíle, kdy se vzbudil, než si uvědomil, co se děje a posadil se. Neví, jak dlouho to trvalo, než se vzbudil. Toto bylo pouze jednou. Obžalovaný mu říkal, ať to nikomu neříká. Dříve se mu stalo, že mu dospělý muž mačkal penis, byl to jeho taťka. Chodil do první nebo druhé třídy, jezdil k němu na víkendy. Už si na to moc nepamatuje, ale je pravda, že ho táta osahával. Už byl na soudu, mluvil pravdu, když ho ohledně taťky vyslýchali. **K bodu 3)** vypověděl, že začátkem roku 2018 jel s obžalovaným v autě, rozvázeli asi letáky, jeli pro nějaké sedlo do auta, pak přijeli k XXXXX, co je poblíž bytu obžalovaného, ale do bytu s ním nešel, protože mu řekl, že ho chce osahávat. Neví přesně, jak to řekl, asi řekl šáhnout, nebo něco takového. Obžalovaný říkal, že se mu to líbí. Odpověděl, že nejde, že musí domů a odešel.

6. Dále nezletilý uvedl, že když byl menší, dal mu obžalovaný SIM kartu a mobil. Řekl mu, že ho bude osahávat a nabije mu kredit. Obžalovaný také chtěl, aby s sebou vzal kamaráda, že mu dá peníze a bude ho vozit. Obžalovaného si v telefonu zablokoval, jelikož mu pořád vypisoval, že ho chce osahávat, že ho odmění. SMS ukazoval L., pak mu ukradli mobil. L. mu hned volala, ale u toho už nebyl. Ukázal jí to až v době, kdy bydleli na ubytovně, ona tam nebydlela, ale potkávali se. L. ukázala SMS i mamce.
7. Ve věci byla dále vyslechnuta **svědkyně I. XXXXX**, matka nezletilého XXXXX, která vypověděla, že s obžalovaným chodila, bydleli spolu ve XXXXX s celou její rodinou. XXXXX byl rok, když spolu začali bydlet, když mu bylo asi 6 nebo 7, bydlet spolu přestali, XXXXX se s obžalovaným vídal dál. Neví, jak často se s ním XXXXX potkával, tak 2-3x do týdne, určitě to nebylo každý den, někdy za ním jezdil XXXXX do XXXXX, a někdy mu pomáhal s letáky. V roce 2015 byli na přehradě, ale to jí XXXXX neřekl, dozvěděla se to až na policii. XXXXX spával u obžalovaného, 2x tam spala s nimi. Jinak si bral obžalovaný XXXXX domů, ale ne přes noc, pouze dopoledne, než přišla jeho manželka z práce. XXXXX jí potom řekl, že k obžalovanému chodil častěji po škole, nevěděla o tom. Svědkyně zná manželku obžalovaného, ale ne moc dobře, nejsou kamarádky, jelikož jí nemá ráda a sprostě jí nadává. XXXXX se svědkyni nesvěřil, že by ho obžalovaný měl osahávat, nebo se k němu chovat nevhodně. Neví ani, zda XXXXX kupoval dárky, nebo ho přemlouval, aby k němu šel. Neví, že by mu dával peníze, ale dal mu v minulosti SIM kartu a možná i mobil. Nevěří, že by obžalovaný XXXXX osahával, ale XXXXX jí nikdy nelhal. Když se o incidentu dozvěděla, volala obžalovanému a ten jí řekl, že to není pravda, že XXXXX pouze učil plavat. XXXXX se svěřil kamarádce svědkyně L., XXXXX, která bydlí na Slovensku. Biologický otec XXXXX se jmenoval U., prý měl také XXXXX osahávat, ale nakonec to nebyla pravda, vyhrál to.
8. K výpovědi nezletilého dále uvedla, že L. XXXXX je kamarádka, bydlí na Slovensku, kam se přestěhovala k matce. O těch SMS ví, L. jí to říkala, ale svědkyně špatně vidí, takže je sama nečetla. L. jí je četla nahlas, prý tam bylo, že ho chce osahávat, že mu dá nějakou odměnu. Bylo to na XXXXX telefonu. L. hned volala obžalovanému, aby XXXXX nechal na pokoji, že si to XXXXX nepřeje, ale obžalovaný řekl, že to je jeho věc. Svědkyně slyšela, jak s ním L. mluví. XXXXX ty SMS ukázal asi v půlce roku 2018. Sama svědkyně dříve 2x viděla, že obžalovaný XXXXX obejmul a chytil ho za penis. Řekla mu, že si to nepřeje.
9. **Svědkyně L. XXXXX** ve věci vypověděla, že od září 2018 v Brně nebydlí, I. XXXXX a jejího syna XXXXX zná z XXXXX. XXXXX jí řekl, že je osaháván, nechtěl o tom moc mluvit, bylo jí ho líto, a proto mu řekla, že to také zažila, a tak jí nakonec řekl, že mu obžalovaný dával takové návrhy. Bylo to někdy v létě. Potkali se náhodou na nákupu před obchodem. XXXXX jí říkal, že na něj obžalovaný sahal. V mobilu jí ukazoval SMS, pamatuje si to matně, ale bylo tam, ať obžalovanému domluví jiného kluka z ubytovny, když on nechce, že mu zaplatí. Těch SMS bylo více, asi 40, co si spolu psali, byly tam návrhy, ať XXXXX za obžalovaným přijde, aby ho mohl osahávat, že mu za to něco dá, že má přijít i s dalším klukem, že mu zaplatí. SMS jí přeposlal, ale mobil se jí bohužel pokazil, a nemůže se k tomu dostat. Měla též nahraný hovor s obžalovaným. Volala mu hned, jelikož jí to naštvalo, řekla mu, že je prasák, že takové věci se dětem nenavrhují. On jí řekl, že se s tím začal léčit, a že už takový není, ona mu odpověděla, že podle SMS to vypadá, že není vyléčený, on se začal vymlouvat, že to tak nemyslel, jak to bylo napsané. XXXXX matce řekla obsah SMS. Utkvěla jí v hlavě SMS „přiď i s tím klukem ke mně domů, I. bude v práci a já Ti za to zaplatím“
10. Ve věci byl dále vyslechnut **J.L.**, který uvedl, že obžalovaný s manželkou I. se k němu nastěhovali, zná je cca 7 let. I. XXXXX se synem XXXXX chodili za obžalovaným, někdy došla sama, někdy oba. Chodili tam občasně v průběhu 5-6 let, převážně v době, kdy byla manželka obžalovaného v práci. Asi před rokem a půl se obžalovaný odstěhoval o patro výš. Obžalovaný se k XXXXX choval jako otec, bral ho na plovárnu, spával u něj, brali ho na výlety. Párkrát tam XXXXX zůstal sám, někdy i přes noc. Spávali všichni tři na jedné posteli, obžalovaný, I. a XXXXX, to svědek viděl, měli otevřené dveře, avšak nikdy neviděl žádné nevhodné chování vůči XXXXX. Když tam byl

obžalovaný s XXXXX sám, dveře měli zavřené. Občas tam byla i malá holčička XXXXX. Manželka obžalovaného svědkovi říkala, že obžalovaný XXXXX osahával na genitáliích. Říkala to v roce 2015, 2016 jemu, i její matce. Řekla mu to, když byl obžalovaný v práci. Měl jí o tom říct obžalovaný. Smála se u toho, o XXXXX říkala škaredé věci, že je to parchant, že tam pořád leze i se svou matkou, že ho má malého, a způsobila žárlivou scénu. Obžalovaného se na to nikdy neptal. Věděl, že byl za to obžalovaný v minulosti odsouzen. Svědek napsal anonymní dopis na policii, poprvé ho poslal již v roce 2016, nechtěl to tak nechat. Občas viděl XXXXX s matkou v XXXXX, jak si s obžalovaným povídají. Naposledy letos na jaře. Obžalovaný kupoval XXXXX různé věci – mobil, jídlo.

11. Dále byla vyslechnuta **I. H.**, manželka obžalovaného. U výsledku policie nic nevypověděla, jelikož nic neví. L. je udavač, dělá podfuky, stará se o co nemá, a přitom nic se neděje. Zná XXXXX, syna od bývalé přítelkyně obžalovaného. Když bydleli u L., XXXXX a jeho matka tam jednou byli, ona byla doma. Neví, zda tam XXXXX chodil, když doma nebyla. Neví, proč L. říká, že tam byli vícekrát. XXXXX u nich spal, v té době tam byla i jeho matka. Sám bez matky tam XXXXX nespál. XXXXX s nimi byl na přehradě, byli na Rakovci, už je to dávno, po přehradě šli domů, XXXXX šel k sobě domů. Neví o tom, že by obžalovaný XXXXX osahával, nic takového jí neříkal. Jiné dítě k nim nechodilo, jen XXXXX, XXXXX u nich nebyla. Neví, zda chodil XXXXX k obžalovanému do práce, ani zda mu kupoval dárky.
12. Ve věci byly dále se souhlasem stran čteny úřední záznamy o podaném vysvětlení XXXXX. (č. l. 73-77), která mimo jiné uvedla, že obžalovaný je bratr jejího bývalého přítele, s nímž má dceru XXXXX, nyní je jí XXXXX, a obžalovaný je její strýc. Nikdy s ním neměli žádné problémy, přesto, že ji hlídával u něj doma na XXXXX, a to i několik hodin. Vzal jí dokonce s manželkou I. jednou do bazénu, koupili jí plavky, dával jí různé dárky, bonbony a zmrzlinu. Jen jednou byla přítomna toho, že vzal XXXXX na klín, byl zrovna napitý, a snažil se jí přes tepláky sahat mezi nohy, a přes triko na prsa, XXXXX ale vždy uhnula a říkala, ať na ni nesahá, což mu řekla též ona. Mělo se to stát pouze jednou. Uvedené potvrdil též D.V. (č. l. 80-82), který spolu s XXXXXS. vychovává XXXXX. Oba shodně uvedli, že I. a XXXXX XXXXX neznají.
13. Ve věci byl opatřen znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie MUDr. Růženy Hajnové ze dne 30. 3. 2019. Z něj se mimo jiné podává, že obžalovaný při vyšetření opětovně popřel spáchání skutku, uvedl, že L. ho udal ze msty, jelikož obžalovaný ho předtím udal ve věci neoprávněného pobírání dávky na péči na zemřelou matku, na základě čehož musel vrátet 40 000 Kč. Obžalovaný je aktuálně heterosexuálně adaptován, nevyskytují se u něj tendence k homosexuálním kontaktům s nezletilými chlapci, obžalovaný neuvádí zájem ve vztahu k dospívajícím chlapcům, ochranné léčení by mohlo být indikováno pouze v případě, že by mu byla prokázána trestná činnost, pro niž je trestně stíhán.
14. U hlavního líčení znalkyně vypověděla, že obžalovaný má porušenou diferenciaci věku a pohlaví, nelze jasně říci, že je pedofil, při vyšetření neprezentoval, že se seznamuje s mladými chlapci, ale pokud řekl, že se mu líbí mladí kluci, neznamená to nutně realizaci. Pedofilii dávají do hranice 10 let, u dospívajících chlapců se jedná o efebofilii, u dívek hebofilie. Obžalovaný jí neuvedl, že se mu stále líbí mladí kluci tak, jak vypověděl u hlavního líčení. Pokud bude prokázáno, že obžalovaný skutek spáchal, bylo by nutné ambulantní léčbu obnovit.
15. Ve věci byly provedeny též další listinné důkazy. Anonymní e-mailové oznámení (dodatečně ustanoven svědek L.) uvádí, že obžalovaný si nechal udělat na černo STK a emise za úplatek, jezdí opilý autem, a nechává si do práce vodit malého chlapce, kde ho osahává, to o něm vykládá jeho žena, a domů si vodí další děti, například XXXXX neteř XXXXX.. K tomu se vyjádřil obžalovaný tak, že si to L. vymyslel, dělá naschvály a podvody na různé lidi.
16. Ve věci byla dále zajištěna komunikace obžalovaného prostřednictvím aplikace facebook.com s osobou A.XXXXX, kterému obžalovaný mimo jiné dne 5-12. 5. 2018 píše „Ahoj tak už mám předvolání na poste když by to byla pravda tak je to az 8 let ale je to anonym (vim asi kdo to napsal)

Shodu s prvopisem potvrzuje Blažena Lapčíková

a pravda to není“; „Ahoj jsem v práci 21.5 tam jdu tak jsem zvedav při nejhorším půjdu sedět oni zkouší různé tahy aby Te obvinili vim to ale mám bezplatného právníka tak snad mi pomůže“; „**Vzali dokonce tomu klukovi telefon aby zjistili co jsem mu psal z toho mám strach** a nevím co tam vykládal on snad to dobře dopadne“. Dále byla zajištěna komunikace s osobou „XXXXX.“, která dne 5. 5. 2018 obžalovanému píše, že je hajzl a ničeho, jako je I. si nevází, na což obžalovaný odpovídá, že má pravdu, ale ona (I.) mu dělá problémy, k výsledku jde kvůli ní, a když se to potvrdí, hrozí mu 8 let, neví, co tam vykládal ten kluk a bejvalka, o ničem neví a vše popře, nic neudělal, zná jejich triky, v nejhorším se sbalí a uteče do ciziny, ví kam utéci, stačí do jiného města do Čech nebo do hor.

17. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne XXXXX č. j. XXXXX, v právní moci dne 12. 12. 2012, bylo určeno, že J.U. je otcem nezletilého XXXXX, přičemž se nezletilý svěřuje do výchovy matky. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne XXXXX č. j. XXXXX, byl nad výchovou nezletilého stanoven dohled, zejména z důvodu ne zcela vyhovujícího rodinného prostředí, bylo zjištěno, že matka s nezletilým venku žebrají o peníze, požívá alkohol, a podezření na pohlavní zneužívání ze strany otce J.U..
18. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne XXXXX sp. zn. XXXXX, v právní moci dne 14. 1. 2014, byl J.U. zproštěn obžaloby pro skutek spočívající v tom, že v průběhu roku 2013, zejména o víkendech, měl svého syna XXXXX v posteli osahávat na holém těle v oblasti prsou a přirození, mačkat mu penis a varlata, neboť nebylo prokázáno, že by se skutek stal. To bylo odůvodněno zejména tím, že provedenými důkazy nebyl zjištěn skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Výpověď nezletilého zde stála osamoceně a do určité míry trpěla vnitřními rozpory, které však nebylo pro nedostatek dalších důkazů možno odstranit, a jeho tvrzení se nepodařila potvrdit ani vyvrátit.
19. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne XXXXX sp. zn. XXXXX, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne XXXXX sp. zn. XXXXX, byl obžalovaný uznán vinným trestným činem pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zákona účinného do 31. 12. 2019, a trestným činem ohrožování mravní výchovy mládeže podle § 217 písm. b) tr. zákona, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, trest zákazu výkonu činnosti plavčíka na dobu 2 roků, a ochranné léčení sexuologické ve formě ambulantní.
20. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne XXXXX sp. zn. XXXXX ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne XXXXX sp. zn. XXXXX, byl obžalovaný uznán vinným trestným činem pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zákona, a trestným činem ohrožování mravní výchovy mládeže podle § 217 písm. b) tr. zákona, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 roků s podmíněným odkladem na dobu 5 roků.
21. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 23. 2. 1999 sp. zn. XXXXX, v právní moci dne 24. 3. 1999, byl obžalovaný uznán vinným trestným činem pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zákona, a trestným činem ohrožování mravní výchovy mládeže podle § 217 písm. b) tr. zákona, za což mu byl opět uložen trest odnětí svobody v trvání 2 roků s odkladem na zkušební dobu 5 let, za současného uložení ochranného léčení sexuologického ve formě ústavní, které vykonával od roku 1998 do roku 2001, následně přeměněné na formu ambulantní, které bylo po splnění účelu usnesením ze dne 29. 5. 2012 ukončeno. Ochranné léčení mu bylo uloženo na základě znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a sexuologie z roku 1998, jímž byla konstatována porucha sexuální preference typu homosexuální pedofilie, resp. efebofilie, a jeho nebezpečnost pro společnost vyžadující ochranné léčení sexuologické v ústavní formě.
22. Ve všech shora uvedených trestních věcech se na obžalovaného hledí, jako by nebyl odsouzen v důsledku zahlazení odsouzení či osvědčení se ve zkušební době podmíněného odsouzení a ukončení ochranného léčení.

23. Soud po takto provedeném dokazování zhodnotil všechny důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a vzal za prokázané, že skutkový děj se odehrál tak, jak byl popsán ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný popřel, že by se trestné činnosti dopustil, přičemž se má jednat pouze o mstu od svědka L., který ho udal v důsledku vzájemných osobních sporů. Nezletilého XXXXX bral jako svého syna, a nikdy by si k němu nic takového nedovolil. Usvědčován je však především výpovědí nezletilého (nikoliv svědkem L.), který ač má do určité míry problém se správným časovým zařazením událostí, což však nemá na danou věc v podstatě žádný vliv, (u tak malého dítěte je problém s časovým zařazením zcela pochopitelný) podrobně uvedl, jak se vše odehrálo, přičemž v tomto směru jeho výpověď netrpí vnitřními rozpory, oproti výpovědi obžalovaného. **V bodě 1)** obžalovaný připustil, že byl na konci července 2015 s nezletilým na přehradě, avšak zcela popřel, že by mu sahal na přirození, jen ho učil plavat a za tím účelem ho chytal pouze za ramena. Proti tomu však stojí výpověď nezletilého, který shodně uvedl, že ho obžalovaný učil plavat, avšak držel ho jednou rukou pod břichem a jel s ním po vodě, a druhou rukou mu pak sjel po břiše až na přirození, kde ho mírně stiskl. V tomto směru soud neměl důvod neuvěřit nezletilému, jelikož si nelze představit, že by obžalovaný nezletilého při výuce plavání držel pouze za ramena, jelikož v takovém případě by ho těžko udržel nad hladinou. Podchycení pod břichem je v takovém případě poměrně běžné, čemuž odpovídá poměrně detailní popis situace nezletilým. Soud má pak v daném případě za to, že sama skutečnost, že má obžalovaný potřebu vymýšlet jiný způsob, jak nezletilého držel, ač uvedené v dané situaci fakticky nedává smysl, podporuje verzi nezletilého a to, že obžalovaný využil situace, aby ho mohl tzv. osahávat. Obdobně **v bodě 2)** obžalovaný vymýšlí opodstatnění, jak mohlo dojít k tomu, že se dotýkal nezletilého, aniž by to měl v úmyslu, kdy uvádí, že mu možná mohla sjet ruka při hlazení manželky. Soud by očekával, že pokud se obžalovaný ničeho nedopustil, jednoduše by uvedl, že se nezletilého nedotýkal. Obhajoba obžalovaného však spíše svědčí o tom, že se nezletilého dotýkal, je si toho vědom, avšak pokouší se vyvinut právě uvedením možných okolností. Nezletilý navíc v daném případě uvedl, že v době, kdy se ho obžalovaný dotýkal, jeho manželka spala, a o ničem nevěděla, a tedy tvrzení obžalovaného, že se to mohlo stát při vzájemném osahávání s manželkou, neobstojí. Proti výpovědi obžalovaného stojí i sdělení nezletilého, že se nejednalo pouze o letmý dotek, ale o cílené hlazení od břicha k přirození, které trvalo po delší dobu, a tedy je vyloučeno, že by k tomu došlo omylem. Spáchání trestné činnosti pak dokresluje **bod 3)**, v němž výpověď nezletilého již nestojí osamoceně, ale je potvrzena především výpovědí svědkyně XXXXX, které se nezletilý svěřil, dal jí přečíst SMS zprávy s návrhy ze strany obžalovaného, a tato svědkyně je před soudem přesvědčivě interpretovala. Uvedené potvrdila též matka nezletilého, které svědkyně XXXXX SMS zprávy přečetla. Ač se předmětné SMS ve věci nepodařilo zajistit, soud neměl důvod svědkyním a nezletilému v dané věci neuvěřit, přičemž nebylo ani zjištěno, že by sami měli spory s obžalovaným a měli jakýkoli důvod ho poškodit. Argument obžalovaného, že již v minulosti nezletilý lhal ohledně osahávání ze strany otce, zde nemůže obstát, jelikož ke zproštění obžaloby v dané věci nedošlo proto, že by bylo prokázáno, že by si nezletilý vymýšlel a otce křivě obvinil, ale především proto, že jeho výpověď zde stála naprosto osamocená (na rozdíl od nyní projednávané situace), nebyla podpořena dalšími provedenými důkazy, a dostupnými prostředky ji nebylo možno ani potvrdit, ale ani vyvrátit. K tomu pak nutno uvést, že ve facebookové konverzaci obžalovaný vyjádřil svůj strach právě nad tím, že policie má zkoumat telefon nezletilého, aby zjistili, co mu psal. Pokud by se tedy v tomto směru obžalovaný ničeho nedopustil, a nezletilému nepsal žádné závadové zprávy, neměl by důvod se čehokoli obávat. V tomto bodě však soud oproti obžalobě vyšel z výpovědi nezletilého, který nepotvrdil, že by ho obžalovaný dovedl až do bytu, ale dojeli pouze před bydliště obžalovaného, kde nezletilého zval k němu domů za účelem osahávání, mladistvý s návrhem nesouhlasil, a z místa odešel. Nebylo pak ani potvrzeno, že by se jednalo o nejméně tři případy, jak uvádí obžaloba, avšak s ohledem na svědkyni XXXXX sdělené množství zpráv je zřejmé, že se jednalo o více než jeden případ, kdy obžalovaný zval nezletilého k sobě domů, aby ho mohl osahávat, proto v tomto směru soud také upravil popis skutku.

24. V celé věci pak nelze odhlédnout od skutečnosti, že sám obžalovaný uvedl, **že nezletilému, v jeho asi 10 letech sdělil, že se mu líbí mladí chlapečci, jako je on, stejně tak uvedl soudu, že ho mladí hoši vzrušují, rád je osahává,** musí jim být ovšem více než 15. Nezletilý, ač je mu XXXXX, vypadá starší, a odpovídá typu hochů, kteří se obžalovanému líbí. Pokud chce osahávat chlapce, dá si inzerát na internet pro zpestření. Ač na jednu stranu uváděl, že s manželkou, které je 46 let nemají v sexuální oblasti problémy, na druhou stranu uvedl, že ženy ho vzrušují od 15 do 30 let, což je jeho hranice, a kdyby měl peníze na rozvod, dávno by manželku vyměnil. Ačkoli tedy obžalovaný navenek prezentuje, že je partnersky heterosexuálně adaptován, jeho výpověď svědčí spíše o opaku, a lze zde důvodně předpokládat, že vyhledává společnost mladých chlapců, popřípadě též dívek, k uspokojení svých potřeb. Je pak jednoznačně prokázáno, že obžalovaný v každém okamžiku znal věk nezletilého.
25. Další argument obžalovaného, že ho L. udal ze msty, jelikož mají spory, je pak pro danou věc fakticky bezpředmětný. I pokud by tomu tak bylo, je zřejmé, že svědek L., jakožto osoba, která nemá k nezletilému a jeho matce naprosto žádný vztah, oznámil skutečnosti, které se dodatečně ukázaly jako pravdivé, a těžko si tedy lze představit, že by si dané informace vymyslel. Pravdivost jeho oznámení a výpovědi pak podporuje též podané vysvětlení rodičů nezletilé XXXXX, zejména její matky, že byla v jednom případě svědkem toho, jak se obžalovaný pokoušel nezletilou osahávat přes oblečení v rozkroku a na prsou. Ačkoli s projednávaným případem to fakticky nemá souvislost, pouze to dokresluje celou situaci, kdy obžalovaný své touhy zřejmě tímto způsobem ukájí i na jiných dětech.
26. Na základě takto zjištěného skutkového stavu dospěl soud ve věci k následujícím právním závěrům. Provedeným dokazováním bylo bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že obžalovaný naplnil po subjektivní i objektivní stránce skutkovou podstatu zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku (bod 1 a 2), jelikož se úmyslně dotýkal nezletilého na přirození, aby tím uspokojil svou potřebu v osahávání mladých hochů, které se mu líbí, jak sám uvedl, čímž jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let. V bodě 3) se pak pokusil takový zločin znovu spáchat, když nezletilého zval k sobě domů za účelem osahávání, nezletilý to však odmítl, proto k dokonání skutku nedošlo, čímž naplnil skutkovou podstatu zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 tr. zákoníku. Ve všech případech se pak obžalovaný dopustil přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jelikož uvedenou činností ohrozil rozumový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, za což je nutno pohlavní zneužívání, popřípadě navádění k němu, považovat. Po subjektivní stránce jednal obžalovaný v nejméně úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, jelikož jednoznačně věděl, že svým jednáním může v trestním zákoníku způsobem uvedeným porušit či ohrozit zájem chráněný tímto zákonem, a to i s ohledem na skutečnost, je již dříve byl pro obdobnou trestnou činnost opakovaně trestán, a pro případ, že takový zájem, konkrétně mravní, tělesný či citový vývoj dítěte, ohrozí, byl s tím srozuměn. Po objektivní stránce je pak z provedeného dokazování prokázáno, že způsobený následek je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného.
27. Při úvaze o druhu a výměře trestu ukládaného obžalovanému, vycházel soud z obecných zásad pro ukládání trestů uvedených v § 38, § 39, § 41, § 42 a § 43 tr. zákoníku. Obžalovaný byl podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody v sazbě od jednoho do osmi let. Polehčuje mu okolnost, že se na něj hledí jako na osobu dosud soudně netrestanou, a též okolnost, že trestným činem nebyl zanechán žádný závažný škodlivý následek na mladistvém, který nejeví známky žádného psychického či fyzického traumatu v důsledku jednání obžalovaného, a intenzita spáchaných skutků byla nižší (např. oproti vlastnímu vykonání soulože na dítěti, zahrnutém v totožném odstavci). Ve prospěch obžalovaného svědčí též okolnost, že spáchal trestnou činnost v části již v roce 2015 a v části na počátku roku 2018, tedy více než před rokem, čímž se z hlediska časové návaznosti požadavek společnosti na jeho potrestání mírně snižuje. Do určité míry nutno zohlednit též to, že ačkoli nezletilý věděl, že vůči němu obžalovaný jedná výše uvedeným

způsobem, přesto ho nezletilý dále navštěvoval, ačkoli k tomu neměl fakticky žádný důvod a nebyl k tomu nikterak nucen, pokud však obžalovanému sdělil, aby uvedeného jednání zanechal, ihned tak učinil. Negativně však nutno hodnotit, že se svým jednáním obžalovaný dopustil dvou trestných činů, a to ve třech případech. Ačkoli je na obžalovaného hleděno, jako na osobu soudně netrestanou, z hlediska možností jeho nápravy a ukládání trestu nutno přihlídnout ke skutečnosti, že se v minulosti obdobné trestné činnosti opakovaně dopustil a vykonával pro ni též ochranné léčení sexuologické. S ohledem na uvedené dospěl soud k závěru, že v daném případě postačí obžalovanému uložení podmíněného trestu odnětí svobody při spodní hranici trestní sazby v konkrétní výměře 14 měsíců, s ohledem na jeho osobu je však nutno stanovit dostatečně dlouhou zkušební dobu, kdy jako přiměřené a potřebné stanovil soud dobu 4 roků. V souladu s § 43 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému trest ukládán jako úhrnný.

28. S ohledem na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie, který mimo jiné uvádí, že obžalovaný trpí poruchou diferenciaci věku a pohlaví, kdy sice nelze konstatovat, že by trpěl pedofilií, avšak porucha sexuální preference směřuje k dospívajícím hochům, a pokud bude prokázáno, že se obžalovaný skutku dopustil, je na místě uložení ochranného léčení ve formě ambulantní, soud podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku obžalovanému uložil ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Městského soudu v Brně. Ve stanovené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předchází. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává buď i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Brno 25. června 2019

JUDr. Aleš Dufek, v.r.
předseda senátu